

La Gazzetta del *Club Ciclistico*

Ledig Erf

Voor pizza-coureurs en pasta-vreters

Giro d'Italia

Giro d'Italia

ESTATHE

Giro d'Italia

Voorjaar 2010

In dit nummer:

Virussen en seizoenopening
Yolanthe Cabau van Kasbergen
Fietstips en een ballade
Kritisch onderzoek
Oproepen en fietskalender
MTB in regen en sneeuw
Goede doelen
Muziek en baanwielrennen
Tomtador
Boek primeur

Wolkenkrabber klasement

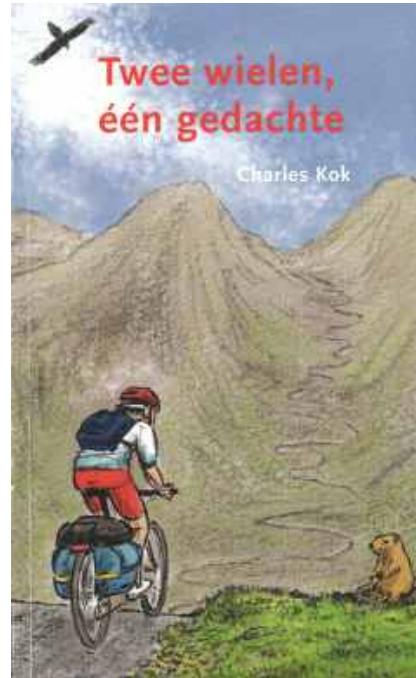
*Serieuze inzending van Erwin en Margriet:
5.059m.; wel hoog maar nog geen podiumplaats*

De tussenstand

Er zijn al diverse reacties binnengekomen ter opname in de Eregalerij der Doorluchtigen. Zet het voort! Volgende keer een overzicht. Slechts twee mensen lijken totnutoe te voldoen aan de voorwaarden (zie clubblad, herfst 2009, p.30). Eigen voorwaarden bedacht? Leuk geprobeerd, maar helaas.

De Commissie Doorluchtigheid

Nachtegaal gedichten over 100 Cols Tocht

Herkennen van fietsonderdelen

N.a.v. kritische opmerkingen m.b.t. deze cursus (dank daarvoor) ditmaal een terugkeer naar de basis onderdelen.

Nr. 61 : Remblokje

De voor- en achterkant van dit nummer zijn verzorgd door Joost van Waert

BULLETIN VOORJAAR 2010

Clubblad van de Fietsclub Ledig Erf **Jaargang 16, Nummer 1**

Bulletin herfst 2010: inhoud en colofon	3
Redactioneel, Bestuursmededelingen	4
Openingsetappe Ledigerf, Passo di Amerongen	5
Technische analyse van een 741 tochten uitdaging	7
Wat vertikaal kan, moet ook horizontaal kunnen	10
Contador, I'll kick your ass !	12
Supersunday: overkanters glibberen in de sneeuw	14
Advertentie: Te koop Telefoon oplader	15
Apologie van een wedstrijddrijder	16
Harry's handige fietstips	17
Interview: Lekker wroeten in de aarde	18
Eén miljoen fietsers	20
Literatuurrubriek: recensie nachtegaal bundel en boek primeur	21
Acties Oeganda en Zuid-Afrika	22
Damesploeg De Cyclista's	23
Dromen van de baan	24
Op de wielersbaan van Holland Sport	27
Het fietsvirus doorgeven	28
De kassei roept	31
De ballade van de A	32
Naar de Bollen!, Schurende schakels	33
Fietskalender	34
Open Oog	35

Colofon

Bestuur

Michiel Galama	06-21277653	voorzitter
Bert Coenen	030 - 2891110	penningmeester
Mini Kalivianakis	030 - 2891110	lid
Vacature		lid

Redactie

Patrizia Martello della Breccia, Otto 'e Mezzo' Albero, Giovanni Bernoccolini

Website: fietsclub.ledigerf.nl **Webmaster:** Henk v. Lingen, henk@vanlingen.net

Vertrek: iedere zondag om 11.00 uur of 13.00 uur, vanaf café Ledig Erf.

Contributie: 15,- euro per jaar, over te maken op gironummer 766950, t.n.v. Fietsclub Ledig Erf te Utrecht of contant te betalen aan de penningmeester.

Bijdragen voor het clubblad naar: clubblad@ledigerf.nl

Elektronische uitgave: fietsclub.ledigerf.nl (clubbladen)

REDACTIONEEL: VIRUS

Kortgeleden ontving ik als zovele Utrechters een brief van de Minister dat ik binnen een straal van 5 km. van een bedrijf met Q-koorts woon (twee zelfs).

Een zekere spanning maakte zich van mij meester: wat is het? wat krijg je? hoe lang duurt het? Spannend, want we rijden blijkens het kaartje elke week langs de besmettingshaard (zijweg van de Achterdijk), net waar we eens flink ademen voor de eindsprint.

Het schijnt dat je er nogal lang last van hebt: slapte. Een mooie smoes bij een mindere sprint. Dat heb ik wel met meer virussen: dat schaatsvirus was ook weer zo heftig dit jaar, evenals het ATB- en het spinvirus. Je begint enthousiast maar je wordt er zo moe van. Een biertje na afloop geeft dan verlichting.

Gelukkig is daar dan weer dat voorjaar: weg met sneeuw, ijs en pekel. Kom maar op met die terrassen! Je fiets een onderhoudsbeurt geven en ach wie weet wat de liefde brengt. Mooi moment om eens een oude CD van Doe Maar in de speler te doen, 'Virus' dus. "Dat is bekend", zal een aantal van onze wielerdames ongetwijfeld zeggen: er is een flinke 2^e leg in aantocht. In dit nummer is beschreven hoe je het fietsvirus overdraagt!

Muterend schaatsvirus: spanning en vermoeidheid bij de overgang naar het fietsseizoen.

Weer anderen bestookten de redactie met spannende fietsverhalen. Sommigen houden het bij de Baan; anderen zoeken het op hoge leeftijd nog eens elders en een enkeling benadert zelfs de profs. Niet onverdienstelijk trouwens, zo te lezen.

Maar de grootste spanning is natuurlijk altijd weer: de Opening: wat is het? wat krijg je? hoe lang duurt het? Vorig jaar won ik de bolletjes trui: mooie stimulans voor het klassemment 'wolkenkrabber'. Wie komt er nu?

Spannend!

Het leukste virus komt dan nog: de giro! Nee, niet de contributie maar de Giro! Ik wens iedereen een mooie opening en een nog mooier fietsseizoen. Lees ze!

Namens de redactie: Otto 'e Mezzo'

BESTUURSMEDEDELINGEN

Kabinetten komen, kabinetten gaan, de contributie van het Ledig Erf blijft altijd bestaan (15 euro).

Helm bij het komen helm bij het gaan?, bij de Opening zou een petje niet misstaan.

OPENINGSETAPPE LEDIG ERF

Eindelijk is het zover. Na deze historisch strenge winter kunnen we de racefiets weer van stal halen. We gaan weer naar buiten! Op zondag 21 maart vindt de officiële opening plaats. De voorbereidingen zijn nog in volle gang.

Het belooft een bijzonder fietsseizoen te worden: een tweetal openingsetappes met een internationaal platform. Vanaf 9 mei 2010 staat Utrecht bij iedere wielersliefhebber op de internationale kaart. Dus dat wordt dit jaar vast een tompouce in plaats van het traditionele bananengebak!

Roze dromen worden waar

Het blijft een verrassing wie dit jaar ons seizoen opent. Wel is zeker dat deze gast zich laat uitdagen op de fiets. Alle leden worden uitgenodigd om op het terras van het Ledig erf deel te nemen aan een tijdrit! Ook zal de gastspreker je kennis testen en de winnaar zal een onvergetelijke herinnering mee naar huis nemen!

Kortom, wie nog niet zijn/haar contributie heeft betaald kan dat om 11.30 uur alsnog doen door 15 euro te betalen aan de penningmeester. Om 12.00 uur verzamelen op het Erf en de openingsceremonie kan beginnen...
Patrizia

PASSO DI AMERONGEN

Zowel de Tour als de Giro starten in 2010 vanuit de lage landen. Het weekeinde van 8 en 9 mei staat in het teken van de Giro d'Italia. De tweede Giro etappe wordt een rondje provincie Utrecht en finisht op zondag 9 mei in Utrecht op de Croeselaan. Op zaterdag 8 mei is er een toertocht georganiseerd. Iedere deelnemer zal in het bekende roze shirt een 'rondje Amerongen' rijden.

Wat hebben Utrecht en Italië gemeen? De organisatoren van de Utrechtse ronde van de Giro vergelijken de Dom van Utrecht met de Dom van Milaan, de thuisbasis van de Italiaanse sportkrant la Gazzetta dello Sport, de krant die ook de Giro organiseert. Of het Romeinse verleden. Wij, Ledigerfers, rijden elke week

de route van de Limes voorzien van Romeinse grenspalen. Als dit geen band schept met Italië en met de Giro...

Wielrennen is een sport van verhalen, zo schrijft Paul Feld in zijn boek 'De droom van de Giro'. Nederlanders weten te weinig van de Giro. Verhalen zijn er genoeg. Ton de Ruiters, voormalig chef-sport van

Pantani won nooit de sprint op de Passo di Amerongen

het Utrechts Nieuwsblad is daarom in de historie van de Giro gedoken. Zo wint Michel Stolker, tuinderszoon uit Utrecht, in 1956 de etappe naar Bologna. Het was een zware berg-etappe in mist en regen. In de Gazzetta dello Sport schrijft de verslaggever: 'Stolker, de grootste renner die Nederland heeft'. Bij terugkomst in Nederland begrijpt vader Stolker alle ophef niet: "Omdat je vier uurtjes op zo'n racefietsje zit? Dat moet een flinke Hollandse jongen toch kunnen ...".

In 1909 bestond het peloton uit metselaars, boeren en slagtersknechten. Allemaal stoere kerels. Het ging er heftig aan toe de eerste jaren van de Giro. Supporters leggen bomen op de weg als hun favoriet voorbij is en de concurrentie nadert (een bruikbaar idee voor een Ledigerf tijdrit?).

De coureurs krijgen op hun lange tocht brouwsels uitgereikt, waarvan ze volledig in de war raken: ze rijden de verkeerde kant op of omhelzen een boom als ware deze een vrouw. Ter vergelijking: ook menig Ledigerfer raakt in hogere sferen na het drinken van de brouwsels op het terras... Naast de roze trui is er sinds 1947 ook een zwarte trui. Het is Luigi Malabrocca die alles op alles zet om zijn laatste plaats in het klassement - en daarmee de zwarte trui - te verdedigen. Het Ledigerf shirt is grotendeels zwart ... Daarnaast heeft menig Ledigerfer een Italiaans frame en heeft het Ledig Erf een Italiaanse fietsenmaker in huis. Ook draagt een substantieel aantal Ledigerfers een Giro helm en kunnen meerdere Ledigerfers meepraten over de ontberingen bij het beklimmen van de Passo di Gavia en hebben diezelfde Ledigerfers behoorlijk afgezien tijdens de beklimming van de Mortirolo. Zij vragen zich nog steeds af hoe die Marco Pantani dat in minder dan drie kwartier heeft gepresteerd! Ja, Utrecht met het Ledig Erf en de Giro hebben veel gemeen ...

Wil je meer weten over de activiteiten? Gedetailleerde informatie over de Giro is te vinden op www.giroutrecht.nl.

Patrizia

Yolanthe is gelukkig in Milaan

ONDERZOEK INGESTELD NAAR PROJECT PETER V. TECHNISCHE ANALYSE VAN EEN 741 TOCHTEN UITDAGING

Vorig jaar bereikte Peter V., wel bekend van gele fiets en soms ook dito tenue een mijlpaal. Hierover is uitgebreid verslag gedaan in de uitgave zomer 2009 van dit blad: nr. 371: Nieuw-Beijerland Gemeente Korendijk. Ik kan u zeker aanraden dit artikel van auteur J. Bultjes er nogmaals op na te slaan. Op heldere wijze wordt de levensopdracht van Peter daar uit de doeken gedaan.

Natuurlijk heb ik de tocht naar Korendijk meege maakt, met als hoogtepunten de bestudering van het bijzondere tunnelklimaat (2x), de aankomst in Korendijk en de bijzonder gastvrije ontvangst die daar ons deel was, de lunch, een cursus wielrennersmennen door volk dat hun paard niet waardig is, het in tegenovergestelde richting verschijnen van heer Coenen en het hoge tempo terug naar huis zodat het peloton toch nog brak (dit had overigens geen enkel verband met het verschijnen van de heer Coenen).

Peter wist mij te vertellen dat hij er na pensionering toch echt de sokken in wilde zetten om zo alle gemeenten nog bij leven te kunnen affietsen conform reglement. Dit roept de vraag of Peter wel in het juiste jaar begonnen is en wat dit betekent voor de datum van de 741e tocht. Hiervoor heb ik een aanname gemaakt, namelijk dat Peter ieder jaar evenveel tochten fietst; dat vergelijkt makkelijk met betrekking tot het startjaar, zeg maar ceteris paribus. Het

blijkt dat Peter tussen 1 januari 1985 en 10 mei 2009 (9.260 dagen) een gemiddelde heeft weten aan te houden van 14,63 gemeenten per jaar. Als Peter dit tempo weet vol te houden, dan zal hij bij

Peter V. hier op archieffoto, die naar verluid zijn activiteiten veelal in het donker verricht

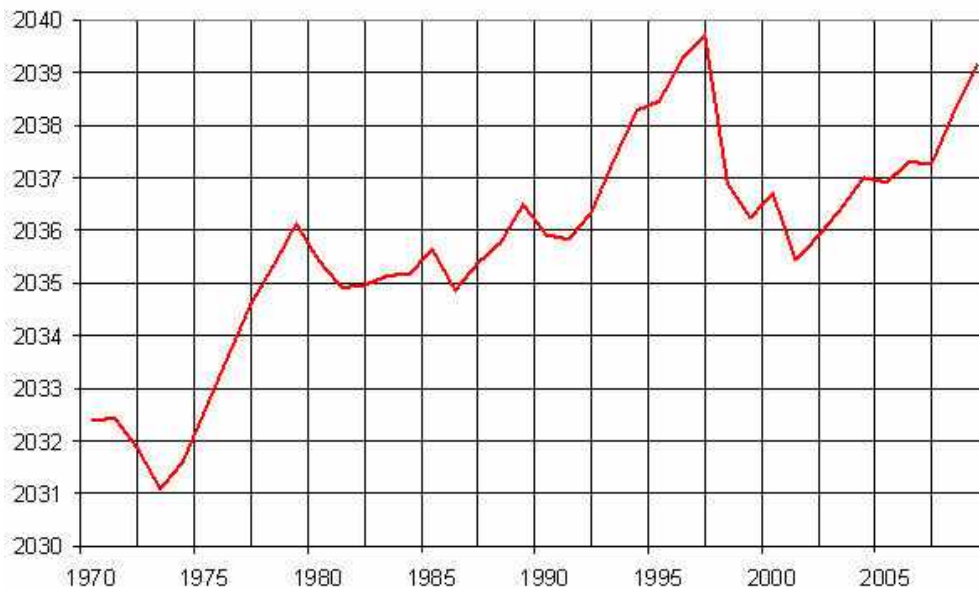
leven en welzijn, op 22 augustus 2035 zijn 741e tocht volbrengen. Deze laatste tocht zal naar het immer lommerrijke en dan ontvolkte Katwoude leiden, een dan nog

steeds dagelijks wielrennende en krasse Kees Vreeken zal met hem meefietsen.

Is 1985 het ideale startjaar geweest voor deze uitdaging? Onder ideaal wordt hier dan (voor het gemak) bedoeld: zo snel mogelijk alle gemeenten conform het reglement weten te bezoeken. Om dit te kunnen beantwoorden is nader onderzoek gedaan naar de ontwikkeling van het aantal gemeenten op 1 januari van ieder jaar. Dit gegeven

meetémogen verwachten? Alhoewel er in 1970 nog ruim 900 gemeenten waren (172 meer dan in 1985), zou een fietsinvestering van 15 jaar ook een fietswinst betekenen. Peter zou bij een start in 1970, nogmaals uitgaande van dezelfde jaarfrequentie, al reeds in 2032 een lintje bij de dan 28 jarige koningin Amalia mogen ophalen. Het blijkt dat met name 1973 een gunstig jaar zou zijn geweest om deze expeditie te starten, dan had hij al begin 2031, vlak voor de abdicatie van

is nodig om een ter zake doende technische analyse te kunnen maken van de verwachte 'eta' (expected time of arrival) van Peter. We hebben ook kunnen lezen (clubblad herfst 2009) dat Peter al vroeg gestimuleerd werd om er op uit te trekken met de Fiets.

Welnu, stel dat Peter in 1970 was begonnen met deze uitdaging, wanneer hadden wij hem dan aan de

ZKH PWA in aanmerking kunnen komen voor etc, etc. Na 1973 loopt de geplande finish op naar 2036, om daarna weer te een jaar te dalen (zie bijgevoegde grafiek).

1985 was welbeschouwd niet het meest gelukkige jaar om in te stappen. Door de grote gemeentelijk herindeligen in 1986 zou Peter zich één jaar en negen maanden tochten fietsen hebben

De Laatste Ronde: Katwoude!

kunnen besparen, later beginnen en eerder eindigen zeg maar.

Toch valt het besluit van Peter om in 1985 te starten goed te verdedigen, de jaren erna wordt starten steeds onaantrekkelijker. Het aantal gemeenten neemt minder snel af dan dat Peter gemeentelijke fietstochten maakt. Omdat Peter fietstochten naar gemeenten ook een nuttig en plezierig tijdverdrijf vindt, is hij in zijn sas met zijn keuze.

De door de politiek gedreven verdergaande gemeentelijke herindelingen creëert echter rond 2001 nog een gouden kans. Stel dat Peter nooit was begonnen met deze natuurlijkste zaak van de wereld, dan was 2001 het gouden jaar geweest om alsnog in te stappen, dan was het mogelijk geweest om de dan nog 504 gemeenten af te raffelen in 12.579 dagen. Kortom voldoende om op 11 juni 2035 gereed te zijn: een winst van maar liefst 2 maanden en 11 dagen.

Het is zelfs nog voorstelbaar dat in 2001 een uitgelezen jaar voor de manifestatie van 'mid-life crisis'

moment zou kunnen zijn geweest. Na 2001 is het steeds minder aantrekkelijk geworden om te starten met een dergelijke expeditie.

Natuurlijk kan Peter ook op een ander moment zijn uitdaging voltooien, stel dat hij wel in 1970 was begonnen en in een hoog tempo was begonnen met gemeentelijke fietstochten. Het kan best zijn dat hij op schema zou hebben gelegen om veel eerder de toen nog ruim 900 gemeenten te befietzen. Voor het-

Geen brug te ver voor Peter V. (brug te Katwoude)

zelfde geld was Peter door deze extra trainingsprikkel doorgebroken en had Peter Post hem verboden om deze tochten te maken. Dan had een profcarrière nog roet in het eten kunnen strooien. En zo zou ik natuurlijk even door kunnen gaan. Ik begrijp dat Peter op schema ligt om het aantal jaarlijks gemeentelijke tochten voor 2035 te kunnen voltooien. En nu maar hopen dat er veerponten naar Schiermonnikoog en Vlieland blijven varen, want een dag is een dag.

Jeroen V.

(naam en adres bij de redactie bekend)

MTB WEEKEINDE ARDENNEN

WAT VERTICAAL KAN, MOET OOK HORIZONTAAL LUKKEN

het verschil zit hem in details. Terugbladerend in oude edities van het clubblad blijken er meerdere verslagen van het MTB weekeinde CCR in voor te komen die opvallende gelijkenissen vertonen. Dit kan zo zijn omdat altijd dezelfde mensen meegaan, hetzelfde programma wordt afgedraaid, dezelfde avonturen worden beleefd.

Gedeeltelijk is dit natuurlijk allemaal waar. Niet voor niks kan de redactie zich bedienen van het stokoude foto archief. Zo is de programmering van het week-einde van dien aard dat het altijd plaatsvindt drie nachten na het traditionele november-meidoorn-snoefestival, een eeuwenoud Ardeens gebruik bedoeld om kwade geesten en bosfietsers af te schrikken. Dat eerste zal ongetwijfeld lukken, wij trappen er iedere keer weer in. Of eigenlijk we rijden erdoor.

Dus wat wilt u eigenlijk lezen? OK, ter zake dan, dit jaar weer geturfd en minimaal 18 lekke banden. De meidoorn kampioen van vorig jaar (lees 2009/1) reed dit jaar wederom lek maar moest de wisseltrofee afstaan aan een ander. Luit is dit keer wel vaak ongelukkig in aanraking gekomen met scherpe voorwerpen. Mijn schatting is drie of vier, maar het precieze aantal angels moet ik u schuldig blijven. Er zijn ook mensen die ervan gevrijwaard blijven. Zo weet Jan de Ruiter te pas en te onpas te melden dat het 100% aan stuurmankunst ligt hetgeen hij staft met het feit dat hij nog nooit lek heeft gereden al die 8 of 9 keer. Anderen beamen dat die theorie klopt omdat ook zij zich niet

kunnen heugen ooit (of dan toch slechts 'zelden') lek te hebben gereden. De echt belangrijke informatie kwam op zondagmiddag, wat laat zullen we maar zeggen. Almar kwam toen doodleuk met de mededeling dat hij ook niet ging lekrijden, vanwege het anti lek middel waar hij zijn tubes mee laaft (geïnteresseerden kunnen zich bij Almar vervoegen voor productnaam en code, te bestellen bij Dupree). Almar bedankt voor het 'vroegtijdig' delen van deze informatie en jammer dat het niet bij iedere sigarettenautomaat te koop is.

De route. De route is al jaar en dag hetzelfde (Theux rood en Theux blauw), het enige wat wisselt zijn de weersomstandigheden. Hieromtrent kunnen we kort

*In deze waterplas houdt zelfs
Jan de Ruiter de oortjes niet droog*

zijn, er was al een hoop neerslag gevallen en eenmaal gevallen deed deze neerslag er alles aan om haar verblijf in de Ardennen te verlengen. Gedurende het week-einde zorgden meerdere verspreide, maar toch hardnekkige buien voor voldoende 'replenishment'. De waterhuishouding zat zeg maar goed vol en ook de wach-lijst stroomde nog over. Dit betekent dat de route nat en glad was. Door het socia-
le karakter gingen we in vergelijking met voorgaande jaren langzamer over de rode route, de eerste helft van het parcours ging wel grondig. We zijn nog nooit zo laat in Theux gearriveerd. De lunch in de lunchroom van Delhaize of GB was goed. We mochten ook overal zitten, het-geen gezien onze 'aanplak' niet vanzelf-sprekend was. Over de gastvrijheid geen onvertogen woord. Door deze stadige vertoning bleek het onmogelijk om het hele rondje af te maken. Enige valpartijen waren er ook, dit jaar zonder ernstig let-sel, maar wel hilariteit. Enige jaren gele-den konden we Alex bewonderen die verticaal in een poel stond. Dit jaar heeft de variant horizontaal in een plas schuiven nadere invulling gekregen en zijn intrede gedaan. Als een Donut in het chocolade-bad als het ware, met 50% doorweking als gevolg, wel knap dat de oortjes droog bleven. Dit veroorzaakte hilariteit, zoiets zie je niet dagelijks gebeuren. Het zal echter bij deze beschrijving blijven, enig foto-materiaal is niet gevonden en ook op YouTube is het droog gebleven.

Zondag kwam er in zijn algemeenheid nog minder van fietsen, BoBo kwam er al snel achter dat hij helemaal geen rem-blokken meer over had, hij remde op de

*Theux Rood of Theux Blauw ?
Nee, Spa Touristique*

zuigers. Etc. etc. Het dunde maar uit, variërend van een toeristisch uitje over de weg, tot alweer een leuke band, ik ga terug. Sommige mensen hadden zich ver-dienstelijk gemaakt door te gaan wan-delen (pech) met als doel de bakker in Remouchamps. Dit betekende bij terug-komst keus uit lekkers (bedankt nog Monique en Jan).

Voor de rest stond het weekeinde in het teken van overtreffende trap van gezellig-heid en culinaire hoogstandjes. Zo weet ik nu tenminste wat een Rhodesian Ridge-back is, als ik het goed begrepen heb.

Jeroen Verdenius

ADVERTENTIE

Te koop:

Telefoonoplader voor op de fiets.

Aan te sluiten op de dynamo.

In originele verpakking.

Ideaal apparaat.

Nooit meer een leeg mobieltje onderweg.

Info:

Luut van Hoogevest

LEDIG ERF SCHUDDT INTERNATIONAAL AAN DE BOOM CONTADOR, I'LL KICK YOUR ASS!

Het Ledig Erf en profwielrennen. Als liefhebber lezen we verhalen over de grote jongens of zien ze op tv. Soms staan we als supporter langs het parcours. Meedoen aan een wedstrijd waar profs aan de start staan is slechts voor weinigen weggelegd. Op 7 november 2009 verdedigde Tom Mulholland de eer van het Ledig Erf tijdens de Amstel Curaçao Race. De redactie vroeg Tom naar zijn ervaringen.

“Curaçao is natuurlijk een eind weg, maar samen koersen met profs wilde ik graag een keer meemaken. Ik kon een goedkoop vliegticket krijgen en op Curaçao kon ik slapen bij de oom van Erik Spierenburg. In het vliegtuig begon het al gelijk goed. Op mijn vlucht zaten ook profwielrenners met dezelfde bestemming: de broertjes Schleck en ook Contador met zijn maten. Ik had de stoel naast Contador, aan de andere kant van mij zat een knecht van hem. Helaas was onze conversatie beperkt. Het engels van Contador is slecht en mijn spaans is minimaal. We spraken wel over de race. Contador keek niet erg vrolijk toen ik zei: I'll will be right behind you, I'll will kick our ass!.

Het klimaat op Curaçao is warm en heel vochtig. Ik had het geluk dat de airco in mijn kamer het niet deed. Hierdoor bleek ik snel te acclimatiseren. Tijdens de eerste training kwam ik niet boven de 30 km/h uit, maar na een paar dagen was ik in topconditie.

Aan de wedstrijd deden meer dan 280 renners mee. Bij de start stond ik helemaal vooraan, direct achter Cavendish,

de Saxo-bank jongens en Contador met zijn maatjes. Kort na de start reed Contador verkeerd (rechtdoor waar het parcours naar rechts ging). De wedstrijdjury greep onmiddellijk in. De jury auto's blokkeerden de weg en reden net zo lang traag tot Contador zijn plek op de eerste rij weer had ingenomen. Het was dus wel duidelijk wie hier moest gaan winnen. Door de regen en de olie op de weg was het spekglad. Er waren veel valpartijen.

Vooraan starten voor het beste resultaat

Het was ook gevaarlijk door de vele gaten in het wegdek. Er werd heel dicht op elkaar gereden, heel anders dan ik gewend ben van koersen in angelsaksische landen. Hier kwamen de ervaringen bij het Ledig Erf goed van pas. Het parcours leek ook heel erg op een rondje Ledig Erf: 85 km en een paar Heuvelrug achtige bulten. Zo'n helicopter boven je hoofd geeft wel een ontzettende kick. Ik bleek in de tweede groep te zitten. De meeste profs zaten in de eerste groep. Ik heb vol gereden en samen met een Belg veel kopwerk gedaan. De rest liet het afweten. Onze groep dunde wel steeds verder uit. Bij de finish hadden we een achterstand van 9 min. 45 op de winnaar Contador. Bij de finish was het door de S-bochten erg smal. Daar heb ik veel plaatsen verspeeld omdat ik voorzichtig was en eindigde meer achter in de groep.

Doordat de profs na de finish gelijk verdwenen en de derde groep pas op 17 minuten binnenkwam kreeg ik veel belangstelling van het publiek. De leuke dame die bij de start niet met mij op de foto wilde vroeg nu voor welke ploeg ik reed. 'Mulholland Cycling' zei haar niets, maar ze bood me wel aan om mee te gaan duiken. Helaas heb ik geen duikdiploma. Patrick Lyons (Cyclingnews) was onder de indruk van mijn prestatie. Met een goede begeleiding zou ik nog beter kunnen worden. In het restaurant waar ik later op de fiets naartoe ging bleek ook Contador te eten. Toen ik vroeg of hij met me op de foto wilde zei hij "again?". 's-Avonds was er een groot feest op het strand. Iedereen was er,

Contador is blij dat ie Tom kon voorblijven

maar Contador heb ik daar niet gezien. De ontmoeting met Contador in het vliegtuig was een extra stimulans om goed te presteren. Het was fantastisch om op Curaçao te rijden."

Uitslag Amstel Curaçao Race 2009:

Winnaar Alberto Contador voor Hushovd en Moerenhout. Cavendish op 1:23 als eerste van een groep van 21 (met o.a. van Hummel, Boasson Hagen, Hoogerland, Boom, de broers Schleck, Boogerd en Kroon). De tweede groep (22 renners) met daarin Tom en Erik Hulzenbosch kwam binnen op 9:45.

Geschiedenis: Tom is niet de eerste Ledigerfer die meedeed aan deze wedstrijd. Jean-Paul Dupree reed mee in 2002 en 2004. In de uitslagen is te vinden dat ook Jean-Paul goed gepresteerd heeft. In 2002 29ste op 15 min achter winnaar Boogerd. In 2004 was hij 14de achter Freire (helaas geen tijd bekend).

Otto 'e Mezzo' en Giovanni

SUPERSUNDAY: OVERKANTERS GLIBBEREN IN DE SNEEUW

Zondagochtend om kwart voor acht rijden we door de donkere besneeuwde straten van Den Burg naar het mortuarium: de perfecte plek om te verzamelen voor een tocht die niet iedereen helemaal zal volbrengen. We nemen deel aan Supersunday: een ATB-tocht van 100 km. op Texel.

Waarom die Supersunday?

Oud Ledigerfer Ron heeft me al vaker warm proberen te maken voor Texel. “Het is hier mooi fietsen hoor (zelfs een wielerveding), vooral op 14 februari”. Terwijl de ene helft van Nederland laveloos is en de andere helft zijn/haar Valentijn nog eens liefdevol aankijkt, staan Patrizia en ik hier te vernikkelen in de kou.

De Vrije Rijders hebben een ATB-tocht van 100 km. georganiseerd ver voordat de gure Vlaamse klassiekers beginnen. ‘Het gaat altijd door’, staat er op de site van de Vrije Rijders. Dat hebben ze vorig jaar geweten: maar zeven rijders hebben toen gefinished vanwege de ontberingen in de modder. Wanneer ik een praatje maak met een van de organisatoren, zegt ie: “aha, dat zijn jullie dus uit Utrecht: wees welkom!” Het is een tocht voor mensen van Texel; hij staat ook niet op de ATB-agenda. Een van de Vrije Rijders klimt op een vrachtauto. “Er zijn

Koude start in de sneeuw

nu 165 mensen waarvan 40 ‘overkanters’; hoe we dat volgend jaar doen weet ik nog niet. We rijden in groepen met twee begelei-

Over hekken en door sloten (foto: Leon Verra)

ders, het is glad, waarschuw elkaar, kijk uit met oversteken en vooral veel plezier! Er zijn wat verrassingen onderweg” zegt ie nog met een geheimzinnige glimlach.

Den Burg – Oudeschild

We rijden eerst ‘urban-ATB’ over obscure bruggetjes in de nieuwbouwwijk van Den Burg waar mensen ons verbaasd aankijken. We duiken de weilanden in: veel single track en meteen een flink tempo. Bevroren grond en sneeuw maken het spekglad, vooral in de sporen.

Dat wordt lastig: ik heb geen noppen-banden. Ik ga gauw achteraan rijden omdat ik nauwelijks kan remmen. Prachtige stukken natuur, want de Vrije Rijders hebben afspraken gemaakt met landeigenaren om over hun land te mogen rijden. De bordjes ‘Staatsbosbeheer, verboden toegang’ flitsen voorbij. We rijden over de havenkade van Oudeschild: vissersboten en de aanlegsteiger waar ik vroeger aankwam met de boot. De glibberige dijk overklimmen, langs ‘Bets fietsen’, die de kaartjes regelde.

Wie wil er niet door een dekbeddenfabriek rijden?

Ineens slingeren we *door* de warme fabriekshal tussen de machines waarmee de beroemde Texelse dekbedden worden gemaakt. Van die verrassingen dus. Meteen daarna weer door de weilanden, over hekken, door de sloten, veel single tracks, een hoop geglibber. Wanneer we weer de weg oprijden maak ik een 180 graden schuiver en krijg meteen een compliment voor de redding: “mooi: niet gevallen”! Vroeger reed ik altijd op bospaadjes om de maximale grip te testen. Dan rechtsaf, *door* een boerderij waar een boer glimlachend naar ons staat te kijken. “Hoi”.

Zuidwest Texel - Ravito

We duiken een stoppelveld van Staatsbosbeheer in. Klunen: een heleboel hekken achter elkaar, door een sloot, weer hekken en er is zelfs schrikdraad dat (opgelet!) net laag genoeg is. Men helpt elkaar en veel gelach. We rijden dwars *door* een besneeuwde camping en weer zo'n mooie 180 graden schuiver. Dan het bos in voor het uitgezette ATB-parcours: dat lijkt ineens tamelijk gewoon.

Met die gladde banden geeft dat een speciale dimensie: omhoog grip houden en omlaag gewoon gaan. Vlak voor de ravito op 35 km. weer een schuiver en nu raak! Prima ravito: met erwten- en kippensoep.

Veel mensen komen ons aanmoedigen, maar Patrizia en Ron mis ik daar.

Ravito – Den Burg

“We gaan”, klinkt me bekend in de oren. Het sneeuwt nog steeds en het wordt er niet beter op: we moeten zelfs een stuk lopen. Ook de bikkels durven niet op de smalle paadjes langs de sloot. “Die boer heeft wel erg diepgeploegd zeg”.

We zijn ervaren rijders merk ik wanneer we weer op een glibberig fietspad rijden en er ineens flink wordt geremd en iedereen keurig inelkaar schuift. “Ehh was dat nodig?” is het enige commentaar. “Sorry, afslag gemist”. Ik glibber wat achterop en zet aan wanneer ik Patrizia weer zie rijden in haar rode jas en rugzakje. Helaas: een andere fiets.

Inmiddels zijn er al diverse mensen afgehaakt. In de verte zie ik een groep door de velden rijden; afgesneden! Rode jas.

De bevroren stoppels worden nu zo groot dat ik er dan niet meer hard overheen kan glibberen en

groep 6 vervaagt AH ook op Supersunday gelangzaam in de opend (foto:Texelse courant)

sneeuw. Volgens de sporen moet ik *door* een ‘schapenboet’, verrassing, wat heet: Huize Henriëtte met sexy opblaaspop!

De sneeuw wordt nat en de sporen vervagen. Net wanneer ik me afvraag waar ik in Texels-naam ben, slinger ik Den Burg binnen. Na 50 km. besluit ik dat dit wel genoeg geglibber is. Wel jammer dat ik daarmee de rit dwars door de Albert Heijn mis, lees ik later in de krant. Wat een Supersunday hebben we gehad!

P. Martello della Breccia en O. Albero

APOLOGIE

VAN EEN WEDSTRIJDRENNER

Zoals sommigen van jullie misschien hebben opgemerkt, heb ik afgelopen jaar een overstap gemaakt. Van een rustige recreatie-renner bij het Ledig Erf tot een modale wedstrijdrenner bij de Veteranen 50-plus, inclusief een heuse licentie en een strak Volharding wedstrijdtenue.

Meer dan eens is mij gevraagd wat mij daartoe gedreven heeft. Welnu, het zondagse Ledig Erf rondje Amerongen heeft allang niet meer het karakter van een ontspannen trainingsritje en is meer verworpen tot een ongeleide wedstrijd-koers op de openbare weg (tenminste bij de A-rijders). Uit veiligheidsoverwegingen rijd ik dan liever op afgezette parcoursen. Niet zo mooi, wel zo veilig.

Een meer opportunistische beweegreden

*Na afloop van een koers,
nog geen duiding mogelijk*

is geweest de leeftijdsindeling die wordt gehanteerd. Als relatief jeugdige 50-plusser dicht(te) ik mijzelf aardige kansen toe om af en toe het podium te bereiken. Mijn beste vrienden zijn van dit streven op de hoogte en herinneren mij hier regelmatig aan. Nu blijkt het rijden van wedstrijden een groot incasseringsvermogen te vergen. Naast een goede conditie en enig koersinzicht, dient men te beschikken over een ruim arsenaal apologieën. Na afloop van menig koers is duiding gewenst, zoals...

- *Mijn tegenstanders rijden tegen mij omdat ze me (nog) niet kennen.*
- *Mijn tegenstanders rijden tegen mij omdat ze me (inmiddels) wel kennen.*
- *Zat in de verkeerde ontsnapping met verkeerde renners.*
- *Miste de goede ontsnapping (uiteraard gehinderd door verkeerde renners).*
- *Het parcours zat tegen.*
- *Het weer zat tegen.*
- *Het materiaal had pech, lekke band, losgetrild stuur, etc.*
- *Betrokken bij valpartij (niet te vaak noemen).*
- *Last van duwen en trekken, onderweg en bij de meet.*

Triviale smoezen als slecht geslapen, slecht gegeten of familie-omstandigheden tellen niet mee.

Uiteraard dient men bij aanvang van de volgende koers er weer geheel op te

Impressie van het vermaledijde podium waar zo hartstochtelijk naar uitgekeken wordt

vertrouwen dat het podium bereikbaar is, mits niet gehinderd of afgeleid door andere renners. Inmiddels ken ik mijn tegenstanders en ben ik bekend met de meeste parcoursen. Hier en daar heb ik aansluiting met sommige strijdmakkers. Niets kan mijn gang naar het podium nog in de weg staan. Maar mag dat er niet van komen, dan hoop ik met plezier mijn rondjes meegedraaid te hebben. Zo mogelijk zal ik bij het Ledig Erf af en toe wat trainingskilometers meefietsen, zolang dat met wederzijdse tolerantie wordt toegelaten.

Met cyclische groeten, Frank Wester

SNELCURSUS: HARRY'S HANDIGE FIETSTIPS

ONDERHOUD FIETSKETTING

Hoe doen ze dat toch: midden in de winter zo'n blinkende ketting? Rijden ze niet of poetsen ze alleen maar? Harry van Mechelen geeft in deze nieuwe rubriek hierbij een aantal korte handige tips.

1. Maak er een goede gewoonte van, dit na iedere rit even te doen.
2. Spoel de fiets indien mogelijk met water af, daarna afspoelen met liefst lauw water en een zachte spons, voeg wat zacht afwasmiddel toe (Dreft).
3. De fiets met een zachte waterstraal afspoeien maar zeker niet spuiten. De fiets geheel afdrogen en alle draaiende en scharnierende onderdelen met Teflon spray inspuiten.
4. De ketting al draaiende ook goed inspuiten en een nachtje laten intrekken; de olie komt terecht tussen het ringetje en de pennetjes van de ketting.
5. Voordat je weer gaat fietsen met een droge doek al draaiende de boven- en onderkant en zijkant van de ketting goed droog wrijven.
6. Hierna de ketting met Siliconen spray

licht insprayen; gebruik geen vette smeersels: die verzamelen alleen maar stof en zand, wat leidt tot snelle slijtage.

7. Om voor- en achtertandwielen minder snel te laten slijten (die zijn prijzig bij vervanging): vervang bij ca. 3000 km de ketting. Controleer of de (vooral de meest gebruikte) tandwielen versleten zijn.

8. Het bespaart je een hoop ellende en je ketting loopt zoemend over de tandwielen.

INTERVIEW 'PARTNER VAN' YVONNE: LEKKER WROETEN IN DE AARDE

Wanneer we in de snijdende kou (het is min 8 °C.) het erf opfietsen, zie je het al: hier in Westbroek wonen mensen die van de natuur houden. Weilanden, fruitbomen, een kruidentuin, een huis met veel aardkleuren. Yvonne zet een nog warme taart op tafel: "die appelbomen hebben veel appels hoor". Zij is de partner van fietsclublid Frank van Waert (en die is weer 'de broer van', maar dat is een ander verhaal).

Wie is Yvonne?

Yvonne Mathot en Frank van Waert kennen elkaar nu ruim negen jaar en wonen sinds vier jaar samen in Westbroek. Daar hebben ze een comfortabel huis gevonden waar Yvonne de groenten- en kruidentuin heeft en waar Frank in het huis daarnaast in zijn studio werkt. Zij houdt van het buitenleven naast haar drukke baan als kinderoefentherapeut bij Auris in Utrecht. Op de tafel ligt een boek opengeslagen: 'Nederlandse gebarentaal'. Voldoende ruimte in Westbroek om te kunnen hardlopen, schaatsen, wandelen en... fietsen. Meer tijd ook: haar zoon is inmiddels het huis uit.

Waarom Westbroek?

"Hier valt alles samen: het samenwonen, het buitenleven, de ruimte die we elk nodig hebben. Eigenlijk maakt het niet zoveel uit: het is bijna even lang fietsen naar mijn werk". Ze schaatst met twee vrouwen uit het dorp, ze zingt samen met Frank in een koor in Maartensdijk en Frank struint de omgeving af naar hout voor de houtkachel. "Die tuin is heerlijk: we eten daar veel uit! We hebben ook

Voldoende appels voor een appeltaart

een B&B voor 'vrienden op de fiets': aardig om een ontbijtje te brengen en een praatje te maken. Het zijn vaak leuke mensen. Kijk, er brandt nog licht achterin het tuinhuisje: we hebben vanavond een gast."

Welke sporten beoefen je?

"Vroeger fietste ik meer maar tegenwoordig is het hardlopen (in de zomer). En schaatsen met 'schaatsclub Ledig

Erf', zo hebben Michiel, Judith en ik onszelf genoemd. Dat moet je dan wel twee keer per week doen om wat te kunnen. In de winter natuurlijk schaatsen op het natuurijs in Loosdrecht! (Daar komt de redactie hen ook tegen op het ijs, samen met ex clublid Judith). 's-Zomers zwem ik in de Maarsseveense plassen. Fietsen doe ik tegenwoordig voor mijn plezier en met een duidelijk doel: bv. naar vriendin Judith in Zwolle en naar mijn broer in Haarlem (en terug!), maar niet meer in de club."

*Schaatsen en koek&zoepie op Tienhovense plas:
lekker dichtbij huis!*

Wat vind je van de fietsclub?

"Terugkomend van mijn volkstuin fietste ik vroeger altijd langs het Ledig Erf waarvan ik al een vast clubje leden kende. In de negentiger jaren heeft Michiel G. mij toen een keer gevraagd om de catering van de LBL te doen en daarna 'moest' ik van hem eigenlijk maar lid worden. Ook hier geldt: fietsen?, dat moet je dan wel zeker twee keer per week doen. Op een gegeven moment vond ik de groep te groot worden en werd het me te onrustig rijden. Het is een gezellige club maar je moet er niet teveel zijn. Sommigen hebben het alleen over fietsen; dat

vind ik wel eens beperkt. Er is meer in het leven dan fietsen; anders is het leven wel erg begrensd. Ik ben nu geen lid meer; in die nieuwe kroeg kom ik zelden."

Samenwonen met een Ledig Erfer: hoe is dat?

"Het is helemaal niet erg om met een Ledig Erfer samen te wonen: het is de normaalste zaak van de wereld. Prima wanneer Frank een weekje in de bergen gaat fietsen; zelf ga ik met vriendinnen ook een weekendje wandelen. Of langer zoals een paar weken naar IJsland. Soms gaan we samen fietsen maar ja: ik wil graag om me heen kunnen kijken, een leuke en mooie weg; Frank wil een snelle weg. We wandelen veel in de bergen met tent en rugzak en dan vrij kamperen in de natuur: prachtig. Je ziet ook veel meer dan met fietsen. Maar misschien koop ik een nieuwe fiets als de rugzak te zwaar wordt en we weer (rustig!) gaan rijden."

Wat zou je nog eens graag willen doen?

"We kwamen op een wandeling in Limburg een bordje 'Bratislava' tegen: daar wil ik nog eens naartoe wandelen. En in

*Eens kijken hoever mijn stem reikt
hier in de bergen*

die ruige natuur: de Himalaya (Nepal), Patagonië, IJsland (samen met Frank). Dat gaan we nog eens doen.”

Welke hobby's heb je nog meer?

“Ik heb één keer per twee weken zangles en we zitten samen op een zangkoor: een actieve club van zo'n 90 mensen in de buurt. Binnenkort gaan we optreden in de Doelen. We kennen daar ook het verschijnsel naborrelen. En o ja, dan ben ik nog vrijwilliger in een biologische tuin in Maartensdijk. Ik houd nu eenmaal erg van tuinieren, het is leerzaam en ach onze eigen tuin is te klein... Heerlijk om na mijn 'hersenaarbeid' lekker te wroeten in de aarde.”

Welke dingen mogen we niet over Frank weten?

“Dat hij zichzelf soms onderschat: dan maakt hij zich zorgen wanneer hij drie weken niet heeft gereden en rijdt vervolgens een prima tijdrif.”

Wie is de volgende geïnterviewde partner van?

“Graag zou ik van Anneke (partner van Erik S.) wel eens willen weten hoe haar

*Hollandse schoonheid
(van langlaufen houdt ze ook!)*

leven na haar 'actieve fietsloopbaan' verloopt.”

Dan komt Frank binnen van het spinnen (en fietsen van en naar Westbroek) en bij een verfrissend biertje danken we haar voor het gesprek. Het is inmiddels min negen buiten.

Otto'e Mezzo', Giovanni, Patrizia

ÉÉN MILJOEN FIETSERS

Op woensdag 31 maart vindt in Amsterdam een Guinness-recordpoging plaats. Tussen 12:00 en 13:00 uur bestijgen één miljoen Nederlanders hun fiets. Dit is de aftrap van de driejarige campagne 'Heel Nederland Fietst'. De Fietsersbond en het Nederlands Instituut voor Sport en Bewegen laten op een ludieke manier zien dat fietsen een

gemakkelijke manier is om aan de dagelijkse dosis van dertig minuten bewegen te komen. “De fiets als makkelijk alternatief voor de auto, daar gaat het om”, zegt de voorzitter van de Fietsersbond.

Noot red.: Met 30 minuten training per dag houd je geen Ledigerfer bij.

LITERATUURRUBRIEK

RECENSIE: TWEE WIELEN, ÉÉN GEDACHTE

Wielergedichten zien we vaker, maar een bundel vol komt niet vaak voor. Het is september 2009 wanneer Nachtegaal Charles Kok zijn presentatie doet van zijn nieuwe boekje 'Twee wielen, één gedachte' (tijdens de memorial Jeroen van Hest). Joost van Waert bracht hem als ervaringsdeskundige op zijn 60e op het idee van de 100 Cols Tocht: 'er moest nog iets gebeuren'. Joost heeft ook de stijlvolle en professionele eindredactie van de gedichtenbundel gedaan.

Charles is bescheiden: "Tijdens die lange, eenzame tocht kon ik mijn gedachten de vrije loop laten. Als vanzelf kwamen er toen fietsgedichten in me op. Eigenlijk is het een huis-, tuin- en keukenboekje."

Dat is waar en onwaar. Het is een kort boekje (69 blz.): hersenspinsels die we als wielrenner of toerrijder allemaal goed kennen. Gedichten, verhalen. Hilarisch is het verhaal over Monsieur Jacques, die 'slechts zijn neus achterna fietst'. Lees je het in één keer door, dan valt het boekje mogelijk tegen. Lees je elke avond een bladzijde, dan is een glimlach, herkenning en/of bezinning je deel. Leuk om te geven, leuk om te krijgen. Dat vinden kennelijk meer mensen: er is nu al een derde druk.

'Twee wielen, één gedachte'

Boekwinkel De Rode Rat (8,95 euro)

via Charles Kok: koc@xs4all.nl

of Joost van Waert (LE: 6,95 euro).

Uw literatuur redacteur Otto 'e Mezzo'

PRIMEUR: HET FRANKRIJK VAN DE TOUR

In april komt het nieuwe boek van Jeroen Wielaert uit: 'Het Frankrijk van de Tour.' Het ultieme reisboek over de Tour de France. De uitgever laat weten:

"De focus ligt op landschap, wereldoorlogen, literatuur en kunst, volksaard en culinaire tips en uiteraard wielrennen. De immense hoeveelheid materiaal die Wielaert heeft verzameld is in 'Het Frankrijk van de Tour' ondergebracht in drie grote delen: het traject van de oerronde (Parijs-Lyon-Marseille-Toulouse-Bordeaux-Nantes), het traject langs de grenzen van Frankrijk, zoals die - zeker uit politieke motieven - door de Tourorganisatie weldra werden opgezocht en het traject door La

France Profonde, conform de beweging naar binnen die de Tour na de oorlog begon te maken. 'Het Frankrijk van de Tour' is, zo toont Wielaert ons, ook een constructie. Het is een beeld van Frankrijk zoals de Fransen dat de wereld graag laten zien."

Een voorpublicatie zal verschijnen op www.frankrijkvandetour.nl. In april dus op naar boekwinkel!

'Het Frankrijk van de Tour'

500 bladzijden, 34,95 euro

ISBN 978 90 295 7233 0

Uw literatuur redacteur Giovanni

GEEF JE OUDE FIETS(SPULLEN) AAN JOEP&JANKE OEGANDA EN ZUID-AFRIKA

In het zomernummer van het clubblad stond Joep's oproep om hem goed bruikbare spullen te brengen voor het project Kampala Cycling in Oeganda. Ook in dat nummer de actie voor Zuid-Afrika van DaVietsie. Resultaten?

Kampala (Oeganda): In het zomernummer 2009 van dit periodiek riep Joep van de Laar op om hem nog goed bruikbare spullen te bezorgen ten behoeve van het project Kampala Cycling in Oeganda (zie de website www.worldofsport.nl).

Inladen in Utrecht

De oproep had resultaat: dozen vol met deels niet of nauwelijks gebruikte kleding, allerlei onderdelen tot zelfs 3 fietsen aan toe konden worden overgedragen aan Conrad Alleblas van World of Sport. Ook een kleine twintig nieuwe fietshelmen maakten deel uit van de buit (via Rodrick, hoofdredacteur FIETS). World of Sport draagt zorg voor transport naar Oeganda. Via de ontwikkeling van de wielersport hoopt men nieuwe perspectieven te bieden aan jongens en

meisjes uit de armste delen van de hoofdstad van het land. Zie ook hiervoor de website.

Uitladen in Kampala

Het grootste deel van de gedoneerde kleding is inmiddels aangekomen en in gebruik. In mei as. gaat er opnieuw een container met spullen naar Oeganda. Het enthousiasme bij de jonge aspirantcoureurs en -coureuses is groot. Met de professionele outfit voelen ze zich echte

Kampala Cycling

renners in de door de locale coach Yusufu georganiseerde wedstrijden. Wie weet zal een van hen ooit in de voetsporen treden van Major Taylor, bijgenaamd 'de vliegende neger' en in 1899 wereldkampioen op de sprint. Beter niet in die van de Algerijn Abdel-Kader Zaaf. Hij werd wereldberoemd door een middagslaap te

doen tijdens de Tour de France van 1950 in de étape naar Nimes.

Trainer Yusufu komt dit jaar naar Nederland voor professionele bijscholing. Zijn overtocht en verblijf kon worden gefinancierd uit de verkoop van loten tijdens de jongste uitvoering van de Zesdaagse van Rotterdam.

Wie kent hem niet: Herman Ponsteen

Alle leveranciers-collega Ledigerfers hartelijk dank namens Kampala Cycling! Ledig Erf staat als supporter op de site van Kampala Cycling vermeld (zie de website onder 'supporters'). Je kunt er zeker van zijn dat de spullen aan een mooi tweede leven zijn begonnen. Fietskleding is er voorlopig in principe voldoende ingezameld. Wel zijn nog heel hard fietsen nodig. Het doel was 25 goede fietsen, maar er is nog een gat van 11 te dichten. Wie rijdt het dicht?? Je kan hierover contact opnemen met Joep : 2716500 of joepvandelaar@casema.nl.

Zuid-Afrika: Even binnenlopen bij 'Ambachtelijke fietsenmaker' Janke van der Veen van DaVietsie (Bolstraat 28) levert een enthousiaste Janke op die achterin haar zaak nu al vijf fietsen voor Zuid-Afrika heeft staan. Ook diverse onderdelen zoals helmen en trappers heeft ze verzameld. En haar bandenleverancier doet ook mee! En baanrenner Herman Ponsteen (1976: zilver) komt ook met een aantal fietsen. Transportgereed; ze wacht nog even op de deadline van ons clubblad... Kan ook nog daarna natuurlijk!

Otto 'e Mezzo' Albero

DAMESPLOEG DE CICLISTA'S

Gemma Adelaar is sinds 2009 enthousiast lid van het Ledig Erf en heeft zich laten inspireren door het heldhaftige relaas van Joeri in het vorige nummer.

De damesploeg De Ciclista's neemt deel aan de Tour for Life (29 aug.-5 sept. 2010): een 8-daagse sponsorwielertocht van Italië naar Nederland om tenminste 15.000 euro binnen te halen voor het goede doel: Artsen zonder Grenzen. Onderweg worden o.a. Alpe d'Huez, Col de la Faucille en Le Grand Ballon beklommen. Met het geld kan Artsen

zonder Grenzen duizenden mensen medische noodhulp bieden. Ik maak deel uit van dit team. Kijk op www.tourforlife.nl hoe je ons kunt steunen! Dit is al mogelijk vanaf 8 euro. Natuurlijk ben ik voor vragen/ informatie ook altijd per email bereikbaar:

funkypunkygem@hotmail.com

Gemma Adelaar

LITERATUURRUBRIEK

DROMEN VAN DE BAAN

De geschiedenis herhaalt zich, of ik herhaal mijzelf. In de winter ga ik naar zesdaagsen, lees ik over zesdaagsen en schrijf ik over zesdaagsen. Theo Bos heeft veel, heel veel voorgangers op de baan, kleurrijke figuren zoals Frankenstein. Theo Frankenstein, genetisch monster of niet, winnaar van de Six van Stuttgart in 1928 aan de zijde van Pijnenburg. Veel meer weet ik op dit moment nog niet over deze Frankenstein, maar het eerste boek dat ik over wielrennen ga publiceren zal naar deze renner vernoemd worden. Nu zal ik het nog even wat dichters bij huis zoeken.

Theo Bos is ook niet dom. Die haalt zijn “baankennis” uit ‘*Te midden der kampioenen*’ van Joris van den Bergh (nu heruitgegeven als special van De Muur, oorspronkelijke druk: 1929) over de baansprinter Piet Moeskops, afkomstig uit het Westland. En wat blijkt? Het boek opent met een citaat van Goethe; een brief aan de wetenschapper Friedrich Heinrich Alexander Freiherr von Humboldt. Toen ik dit las wist ik dat ik met boeken over baanwielrennen op het goede spoor zat deze winter, want ook in ‘*6-Tage-Rennen*’ wordt Goethe minstens twee keer geciteerd. Liever zou ik het hier over het laatste boek hebben, want daarin staat hoeveel hectoliters bier, meters worst, sigaretten en flessen schnapps er in 1952 tijdens de zesdaagse van Dortmund (winnaar: Armin von Büren) geconsumeerd werden en dat halve kippetjes een Duits fenomeen van na WO II moeten zijn. En geen oude Beierse traditie. Een van de citaten betreft dan ook een drinklied. Maar ik mag van Otte niet meer over Duitse literatuur schrijven. Terug daarom naar ‘*Te midden der kampioenen*’ en

Moeskops. Een vergeten topsprinter die in de jaren twintig de besten van de wereld versloeg en van 1920 tot en met 1924 wereldkampioen was. Hij viel op door zijn aerodynamische zit, was eigenlijk poelier, zal dus ook wel in halve kippetjes hebben gehandeld, fietste over de duinen op een zelfgemaakte fiets met aan zijn stuur manden vol gevogelte, maar deed

Moeskops in optimale aerodynamische zit

het beter als baanwielrenner. In zijn brief schrijft Goethe over de inwerking van het lichaam op de geest en vervolgens van de geest op het lichaam. Zo werkt het bijvoorbeeld bij een talentvol musicus. Je hebt een bepaalde gave en cultiveert die.

Bij Moeskops ziet Van den Bergh dit idee in de praktijk gebracht. Dit maakt dat ik ben blijven lezen, al bekroop me bij het openslaan van het boek steeds de angst niets dan droge wedstrijdverslagen te moeten lezen. Van den Bergh laat Moeskops vaak aan het woord en die wijdt dan behoorlijk uit over de trukendoos waarmee hij zijn concurrenten kan aftroeven. Heel leerzaam. Je hoeft niet enorm veel te trainen, als je het maar wel efficiënt doet. Een soort intervaltraining zouden we nu zeggen, maar toen heette dat nog een merkwaardig kat- en muisspel op de wielersbaan. Een spelletje dat hem in staat stelt zijn concurrenten op alle fronten te overtreffen. Maar fysieke training is lang niet alles, volgens Moeskops. Het is minstens zo belangrijk met je kop voortdurend bij het wielrennen te zijn. En nu wil ik even afdwalen. Aangezien ‘wielrennen de sport’ en ‘wielrennen de hobby’ bij mij in elkaar gehaakt zijn als ging het om verschillende thema’s in een symfonie van Mahler, lijkt mij dat een wijze les: concentratie. Zeker nu het buiten sneeuwt, vriest en waait en het leven dus gewoon verschrikkelijk ellendig is. De laatste keer dat ik mij een beetje wielrenner kon voelen, was toen ik in het wiel van Rob Ypenburg op de dinsdag voor kerst een trainingsrondje maakte. Het vroom toen nog net niet, maar het werd wel heel koud. Sneeuw maakte later het

verlangen op de fiets te kunnen rijden ijdel. En wat moet je dan als je binnen ellendig wordt? Muziek luisteren. Deze winter was dat vaak een CD met sonates voor barokluit. Dat geeft troost. Luitist: Robert Barto.

En ja hoor, ik moet met weemoed denken aan de baanwielrenner Robert Bartko op de piste in Rotterdam, in een rode koersbroek met daarop het logo van de Spar-kasse Brandenburg. En maar rondjes draaien en maar door jakkeren in vliegende jachten. Is dit dromen misschien ook een beetje je psyche trainen?

Bartko jakkerend in de bocht

Terug weer naar Moeskops. Die reed zijn rondjes op nu verdwenen wielersbanen. Misschien wel in Wageningen, waar nu een camping om de oude betonnen buitenbaan is aangelegd. Op het middenterrein geen rennershokjes meer, met daarin behalve renners weet ik veel hoeveel pepmiddeltjes, maar een houten klimrek voor de kids. Ook leuk. Alles was beter in Amerika, want daar stonden de banen op palen en kon de wind er onderdoor waaien, lagen de latjes niet verticaal maar horizontaal en werd er gewoon harder gereden. Helaas waren de renners dan wel weer balen zeegras van bordkar-

*Jong geleerd, oud gedaan op
Camping Wageningen*

ton. Jongens die hun gezicht in geen kroeg lieten zien. Alsof Lance Armstrong toen al rond reed. En dat terwijl een feestje op zijn tijd volgens Moeskops juist goed is. Na een nachtje aan de boemel te zijn geweest, juicht het van binnen bij bepaalde renners en dan zijn ze, nog niet helemaal nuchter, op de baan onoverwinnelijk. Jammer dan wel weer dat Moeskops zelf eigenlijk ook super droog was, die lag elke dag om acht uur in bed. Dat vond hij ook niet altijd leuk. En zo verzwakte zijn liefde voor het wielrennen. Op vogeltjes jagen, dat is mooier. En hier in Nederland is het kloteweer en kan ik niet rijden en het boek is uit en ik begin aan een ander: Alleen vooruit over Hennie Kuiper. Altijd maar demarreren, ook als het niet kan, dat levert wel eens winst op. Leuk om te lezen, gepyschologiseer ontbreekt hier gelukkig totaal. Het maakt niet uit wat de uitslag van een wedstrijd is, als ze maar hebben gezien dat je meegereden hebt. Dat dacht ik op zondag ook altijd, maar komend seizoen dus niet meer.

Moeskops had meer succes. In het boek figureert ook een zekere Bourreau,

knecht van Thévenet op weg naar winst in de Tour de France. Bourreau... Bourrée..., een deel van een luit-sonate, weer die CD van Barto en Bartko. Wat moet hij als Duitse renner nu er zoveel zesdaagsen in Duitsland verdwijnen? Zucht...

Tijdens een fietsvakantie vorig jaar op Mallorca, of een trainingskamp volgens de soortindeling van de succesvolle fotograaf Laurens Hitman in een vorig nummer van dit blad, ontmoette ik Albert Fritz. Een oud baanrenner die met René Pijnen en Didi Thurau een koppel gevormd heeft, de Six van Rotterdam won en nu op Mallorca zijn vriend Max Hürzeler, ook een oud baanwielrenner, helpt met het begeleiden van groepen toeristen, meestal Zwitsers. Die praten veel en in een allerliefst dialect; al de energie die ze daarin stoppen, kunnen ze beter in de benen steken. Ze rijden heel traag. En dan reed ik weer alleen vooruit op een klimmetje naar een heiligdom of een klooster, of een plek met een mooi uitzicht over de Middellandse Zee. En zo gaat alles altijd maar in kringetjes.

*Max Hürzeler rijdt heel traag zijn klimmetje en
lust na afloop wel een biertje*

Terug naar mijn trainingsronde met Rob Ypenburg. Hij maakte mij attent op een boerderij aan het begin van de Achterdijk. Nogal ongebruikelijk voor deze streek zijn de twee zijvleugels haaks op het hoofdgebouw geplaatst. Ik ben er al honderden keren voorbij gereden op zondag en

tijdens doordeweekse trainingen, maar dit wist ik nog niet. Het was mij nooit opgevallen. Zo leer je in de winter nog wat bij, zelfs al heb je het idee de hele wereld naast je trainingsronde wel te kunnen dromen.

Joeri

OP DE WIELERBAAN VAN HOLLAND SPORT

Op 12 december heb ik het 'Beat the heat' festival bezocht dat georganiseerd werd in de Utrechtse Jaarbeurs ter gelegenheid van de klimaattop in Kopenhagen. Op één van de vele standjes was de wielervedbaan van Holland Sport opgesteld. Iedereen kon net als in Holland Sport 2 rondjes rijden. Het is al een tijd een stille wens van mij om die wielervedbaan ook eens uit te proberen. Zou ik de tijd van Theo Bos, die de snelste tijd ooit bij Hollands Sport heeft geregistreerd, misschien kunnen verbeteren? Maar helaas ben ik nog altijd niet uitgenodigd bij Holland Sport. Dit was dus dé kans om het toch eens te proberen. Nadat ik me heb aangemeld en mijn naam en gegevens zijn genoteerd, klim ik op een van de fietsen. Ook 3 tegenstanders kiezen een fiets uit. Direct naast me zit een jongen die voor de tweede keer mee doet in een poging zijn eerdere tijd te verbeteren. De wielervedbaan is exact dezelfde als in Holland Sport. Ik waan me dan ook even in de studio van Holland Sport. Alleen Wilfried de Jong mis ik, alhoewel de commentator een uitstekende imitatie geeft van het opgewonden commentaar

van Wilfried tijdens de 2 rondjes fietsen. Mijn spinervaring komt goed van pas: in een zo hoog mogelijk tempo rondmalen zonder weerstand. Ik blijf mijn 3 tegenstanders ruim voor. De jongen die voor de tweede keer meedeed, spreekt mij aan, terwijl ik van mijn fiets klauter. De frustratie spat van zijn gezicht, als hij me vraagt hoe ik toch zo snel kan trappen. Mijn tijd is weliswaar ruim 3 seconden langzamer dan die van Theo Bos, maar wel duidelijk de snelste van de avond tot dan toe: 23,56 seconden, maar liefst 0,02 sec sneller dan de nummer 2! We blijven niet tot het eind, maar verlaten het festival halverwege de avond. Een week later blijf ik een prijs te hebben gewonnen: een dynamo-aangedreven telefoonoplader voor op de fiets t.w.v. 139 euro. Zijn er nuttelozer apparaten te koop voor die prijs? Ik twijfel nog steeds of ik nog een poging zal wagen om het apparaat op mijn fiets te monteren.

Luit van Hoogevest

Noot red.: Almar reed in 2007 officieel in Holland Sport, met fietskoerier rugzak op, een tijd van 24:52.

OUDERS EN KINDEREN

HET FIETSVIRUS DOORGEVEN

Najaar 1996. We hadden flink gefietst in de zomer, maar vooral ook veel geklust. Ons nieuwe huis was wel flink verbouwd door de vorige eigenaar maar de zolder waren ze vergeten. Na al het geklus wilden we toch nog even naar de Dolomieten gegaan. Lekker nog wat echte bergen pakken voor het winter wordt, want het was ook maar zeer de vraag wanneer we weer echte grote cols zouden gaan fietsen in de zomer. Ons leven zou in het voorjaar erop een flinke verandering ondergaan.

We fietsen allebei graag, (tijdens het fietsen van de Marmotte hebben we elkaar leren kennen) maar met een kleine erbij is het maar zeer de vraag of we alle twee aan voldoende trainingsuurtjes zouden komen.

In de winter konden we nog wel echt mountainbiken. Die buik zat gelukkig nog niet in de weg. Maar uiteindelijk kon/mocht ik ook dat niet meer. Een kind krijgen verandert je leven maar het fietsvirus geeft zich niet zo snel gewonnen. Arie werd door de kraamhulp naar buiten gestuurd om te fietsen en ook ik zat zodra het kon weer op de fiets. Het fietsen bleef, maar het samen fietsen was wel over. Toch zaten we drie maanden later weer in de Ardennen, de racefietsen waren mee.

Kaartlezen leer je natuurlijk van je vader

Ook voor de zomervakantie hadden we zo onze eigen oplossingen. De fietsen gingen uiteraard mee. We deden heel veel, ook op de fiets, maar eigenlijk niet zo vaak met z'n allen. Een van ons was vaak toch op de racefiets te vinden. Zo hebben we diverse keren in de Pyreneeën, Alpen en Dolomieten gebivakkeerd. Soms maakten we afspraken dat de één ging fietsen en de ander met de auto en de kinderen naar dezelfde col ging om vandaar uit nog een stukje met zijn vieren te wandelen tot aan de gletsjers.

Ook het rijden van klassiekers werd een veel grotere puzzel. Ten slotte konden we toch niet alletwee tegelijk een hele dag weg om te fietsen. En als je voor meerdere dagen wegging moest de ander wel het hele huishouden draaien en kon zelf echt niet fietsen. Al vroeg in het jaar werd afgesproken wie welke tocht ging doen. In de weekenden mocht de één op zaterdag en de ander op zondag de lange training doen. En dan nog allebei twee keer door de week 's avonds. Als je alles netjes plant en er niet veel andere dingen tussen komen lukt het precies om die drie trainingen per week te halen. Eigenlijk lukte dat in de winter nog iets beter om-

dat we dan ook alle twee na elkaar op de hometrainer konden trainen.

Najaar 2002. De kinderen kunnen gelukkig al met een eigen gewoon fietsje naar school. Twee jongens op één fiets naar school brengen is echt te zwaar geworden. Gelukkig vinden ze het goed en al snel kunnen ze een goed tempo maken. Arie had ergens bij Baarn een leuke sportclub gezien, fietscross (nog nooit van gehoord maar oké). De oudste, Stefan, vond het wel grappig. Maar hij moet er wel 6 voor zijn dus op zijn verjaardag in het voorjaar mag hij naar die club. Twee keer per week aan het begin van de avond naar Baarn. Een hoop geregeld, nog meer momenten dat we vooral niet moeten proberen om dingen samen te doen. Anders komen we helemaal niet meer zelf aan trainen toe.

Vijf vakantiefietsen!: wie heeft er per ongeluk eentje extra meenomen?

Een jaar later gaat de jongste, Menno, ook naar die club. Dat maakt qua tijdsbestedingen toch niet meer uit. Wel komen er steeds meer fietsen in de garage. Voor de kinderen nu ook al twee per persoon. Vroeger heeft de auto wel in de garage gestaan, maar dat past onderhand al niet meer.

Om vooral iets beter de winter door te komen komt er ook een nieuwe hometrainer in de garage, zodat de wintertrainingen 's-avonds wat aangenamer zijn. Voor Arie is dat vooral handig omdat hij altijd graag in het voorjaar goed wil rijden en dan een cyclo wil fietsen. Die trainingen in de garage zijn soms wel saai en eenzaam, maar wel effectief. Je kunt precies doen wat nodig is. En ook ik probeer zo strak en intensief mogelijk met mijn trainingstijd om te gaan.

In het bos lekker je moeder eraf rijden

Als Stefan en Menno een paar jaar op fietscross zitten willen ze ook wedstrijden fietsen die altijd in het weekend zijn. Nog minder tijd om dingen samen te doen. Als de één met de kinderen naar een fietscrossbaan gaat aan de andere kant van het land, moet de ander op die dag zijn/haar kans waarnemen om een lang stuk te fietsen zodat de ander dat op de andere dag in het weekend kan doen. Nog lastiger worden de plannings als de fietscrosswedstrijden een heel weekend gaan beslaan.

Winter 2008. Nederland, en de rest van de wereld bevindt zich in een diepe economische crisis. Maar dat heeft wel een klein voordeeltje: de kortingen op fietsen

Stefan test een bocht op zijn maximale snelheid
die echt voor de jaarwisseling de deur uit moeten is gigantisch en dat brengt Arie ertoe om voor iedereen van het gezin een nieuwe mountainbike aan te schaffen. De kinderen groeien inmiddels niet meer zo snel uit een fiets en onze mountainbikes zijn ook niet meer de nieuwste.

Het is ook het idee om zomer 2009 met zijn allen te gaan mountainbiken ergens in Frankrijk. De kinderen kunnen er al heel snel goed mee overweg. Met die nieuwe mountainbikes is er ook weer een mogelijkheid om met z'n vieren tegelijkertijd actief buiten bezig te zijn en dan ook allemaal hetzelfde te doen. Lang is dat anders geweest.

In het voorjaar gaan we in het weekend van de fietschallenge met zijn vieren naar Zuid-Limburg. Arie heeft daar de fietschallenge op de racefiets gedaan. Ik heb samen met Stefan en Menno eerst op de flanken van de Vijlderberg Arie aangemoedigd en daarna zijn we lekker gaan mountainbiken. Stefan en Menno kunnen al heel snel goed met de mountainbikes overweg. De technische vaardigheden hebben ze natuurlijk van het fietscrossen. De langere afstanden zijn de eerste keren nog wat lastig. Maar ze vinden het

wel leuk en het is ook gezellig om met z'n vieren te fietsen.

In de zomer gaan we aan een echt mountainbike-avontuur beginnen. In de Auvergne en aan de voet van de Pyreneeën. De routes zijn heel goed uitgezet en bij de beschrijvingen is ook veel info over het soort tocht, de lengte, de steilte van klimmen en afdalingen, technisch niveau. Iedere dag kunnen we dik genieten van de tocht en alvast voorgenieter van de tocht voor morgen. De ene dag doen we een meer technische tocht, de andere dag meer een langere minder technische tocht.

Menno test een virusremmer

De Auvergne ziet er vanuit de auto mooi golvend uit maar de hellingen die in de routes zijn opgenomen zijn behoorlijk steil. Het fietsen is uitdagend. Stefan en Menno zijn met hun explosiviteit, kinderen eigen maar ook van het fietscrossen, flink in het voordeel. De hellingen en de afdalingen kunnen hen niet steil genoeg zijn.

Het fietsen is nu een echte gezamenlijke activiteit. Fietsen is misschien geen ziekte maar het virus is wel mooi doorgegeven.

Corien van den Haak

DE KASSEI ROEPT

Op 6 juni is het eindelijk weer zover. Tussen Compiègne en Roubaix ligt een parcours van 270 km met minstens 40 km van de meest prachtige kasseistroken te wachten op de komst van de kasseistampers.

Reeds vijf Roubaix-veteranen en enkele dappere nieuwelingen hebben laten weten dat ze aan de start zullen staan. Dit is de tocht voor de stenenvreters. Dit is voor de echte mannen en de stoere meiden. Niet voor pluimpjes die alpenhellingen omhoog dwarrelen. Denk je bij de gedachte aan een kassei “*oh jee mijn fiets*”, dan mag je niet eens mee. Maar volbreng je met succes de tocht en kom je aan op de beroemde wielersbaan, dan wachten de douches van het velodrome als ultiem genot en wordt je naam bijgeschreven op de bikkellijst.

Het laatste genot van Paris-Roubaix

Er bestaan veel misverstanden over bikkelpunten en het bijbehorende klassement. Er wordt veel over gesproken maar slecht weinigen kennen de oorsprong en de regels van de bikkellijst.

Het beheer van de bikkellijst (eerste uitgave in 2000), de zorg voor het reglement en de toekenning van de punten berust uitsluitend bij de bende van vier.

De regels zijn simpel. Zij worden zorgvuldig edoch streng toegepast. Uitrijden en de juiste bikkelinstelling zijn de enige voorwaarden, de punten toekenning vindt plaats op basis van volgende lijst.

Bikkelpunten toekenning

Parijs-Roubaix	1
Trondheim-Oslo	1
Zeuren over de zgn. 'hel van Leersum'	-1
Parijs-Brest-Parijs	2
Bordeaux-Parijs	1

De laatste twee tochten zijn door de bikkelcommissie (de bende van vier) in 2007 en 2008 toegevoegd.

Uw kassei redacteur Giovanni

*Komt, laat ons dansen bovenop de kassei
Met sierlijke tred, op vergulde pedalen
Krachtig en snel en zonder te dralen
Komt, laat ons dansen bovenop de kassei
En laat ons zingen omtrent de kassei
Laat ons de schone legende verhalen
Uit de helaas incomplete annalen
Laat ons dus zingen omtrent de kassei*

DE BALLADE VAN DE A OF DE REIS NAAR DE RIVIÈRA

GEHOORD EN GEZIEN DOOR EEN OPLETTENDE B

Er zat er eens een trotse A
te genieten in de horeca
en naast hem in het caféetje
zal heel klein C-tje.
De A schepte verschrikkelijk op,
over zijn spieren en zijn harteklop,
over zijn frame en over zijn wiel
en zijn grote sex-appeal.

Je eet zeker veel? vroeg de C van streek.
Jawel, zei de A, *10 pakken pasta per week.*
Je fietst zeker snel, vroeg de C overstuur.
Jawel, zei de A, *50 km per uur.*

*Ik fiets en ik fiets overal naar toe
en hoever ik ook fiets, ik word nooit moe.*
*Morgen wilde ik naar San Remo gaan,
vier weken fietsen hier vandaan.*

Dat doe ik, zei de C, *dan ook misschien,
want ik zou graag de Primavera zien.*
De A ontplofte haast van nijd
en blies zich op van kwaaiigheid.

*Dat wordt met jou toch helemaal niets,
je hebt niet eens een lichte fiets!*
Naar het C-tje keek hij niet meer om,
dat vond hij waarlijk veel te dom.

De volgende morgen vertrok de A,
onder veel gejuich en hoempapa.
Hij knikte genadig nu hier en dan daar,
alsof hij wou zeggen dan ga ik maar.
Hij dacht: *ik ben zo groot en sterk,
voor mij is dit maar kinderwerk.*

De eerste week ging hij flink te keer,
hij schoot goed op, bij prachtig weer.

De tweede week met tegenwind,
ging het al niet meer zo gezwind.

De derde week was hij doodziek,
door buikloop en een koliek.
Hij peddelde door, maar zonder lust,
hij hield dieet en nam wat rust.

En toen hij in de vierde week,
weer verder reed, zag hij heel bleek.
Hij was alleen nog graat en vellen,
je kon al zijn ribben tellen.

En zo kwam hij als stervende zwaan,
in de straten van San Remo aan.
En wie was de eerste die hij zag?
Het C-tje, dat te zonnen lag.

*Die zei: wat vreeslijk jammer zeg!
de renners zijn nu net weer weg.*
*Ze hebben een uur op je gewacht,
maar moesten weg om kwart voor acht.*
*Om acht uur wachtte hen salade
en pasta, kaas en limonade.*

*Mmmaaar, hhhooe... sprak de A,
hoe kan het dat jij hier al bent?*
*Dat komt zei de C met klem,
omdat ik liever rij dan rem.*

*Ik sprak een man op het terras
die had een brommer zonder uitlaatgas.*
*Met hem vooruit ging het gezwind,
hij hield mij prima uit de wind.*
*Aldus kwam ik zeer voldaan,
eergisteren in San Remo aan.*
*Als men niet sterk is en maar klein,
dan is het zaak om slim te zijn.*

NAAR DE BOLLEN!

In april rijden we de traditionele Bollentocht. Deze tocht van 175 km lengte staat bekend als het enige Ledig Erf-evenement waar niet hard gereden wordt. Zo komen de toerfietsers ook eens aan hun trekken!

Deze eerste lange rit van het seizoen is in 1997 in het leven geroepen door onze Amerikaanse leden Craig & Linda Vivas. De eerste etappe is vrij lang: eerst het Kopje van Bloemendaal, dan pas een

Niet alleen de koffie houdt ons warm

kopje koffie (en wat te eten). Daarna rijden we door de Zandvoortse duinen de bollenstreek in en via de Ringvaart en de kwekerijen van de Lijkerpolder naar het pontje over het Braassemermeer. Van daar over de bochtige Woudsedijk naar de Langeraarse Plassen. Dan nog een korte koffiestop en dan verder terug via het Woerdense Verlaat en het mooie knotwilgendijkje van Spengen.

Op zondag 25 april verzamelen we om 7:45 uur bij café Ledig Erf. Vertrek om 8 uur precies. Inl.: Joost van Waert, j.vanwaert@inter.nl.net, tel. 252 29 16 / (06) 38 76 78 03.

SCHURENDE SCHAKELS

Otte's roddelhoek

* Al is je fiets nog zo'n dweil, Harry restaureert hem wel.

* Rodrick is een wielertoerist! ²

* Zoals onze vrouwen rijden, krijgen ze jongen.

* Smoezen: zeggen dat je 'even vis gaat halen bij de AH' en dan 'ineens' in het Ledig Erf zitten (de vis niet vergeten!).

* Te laat komen met spinnen omdat je je auto niet kon parkeren.

* Joepie: een nieuwe fiets!

* Een grindpad voor je huis is niet echt handig fietsen (Ons Utrecht 24-2).

Aad spint al met krukken (foto in mannen kleedruimte: dat in zijn hand is zijn kruk!)

* Allemaal even je adem ophouden op begin Achterdijk (Q-koorts!).

* Het halve werk is een bananentaartje bij de Opening.

* Proberen je fiets in het buitenland te verkopen, die dan bij een familielid ter reparatie wordt aangeboden.

* Een gemeentefietsproject in 1985 starten, doet voorkennis vermoeden.

* Het aantal spinsmoezen stijgt evenredig met het herstel van Aad.

² (Bron: de scheurkalender van De Muur van 2010).

FIETSKALENDER 2010

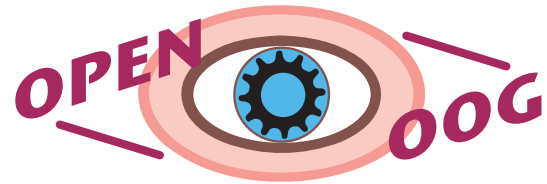
Activiteiten Fietsclub Ledig Erf:

Zondag	21 maart	Opening van het fietsseizoen
Zaterdag	17 april	Randje Utrecht, 260 km langs de provinciegrens (incl. Janine Marien)
Zondag	25 april	De Bollentocht (incl.: Joost van Waert)
Zaterdag	19 juni	Rondje IJsselmeer in één dag (incl. Rob Posthouwer)
Zaterdag	14 aug.	Vlakke tijdrif (incl. tijdrif commissie)
Weekend	21-22 aug.	Rondje IJsselmeer in twee dagen
Zondag	25 sept.	Seizoenafsluiting

Overige activiteiten:

Zondag	3 april	Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen, Brugge (255 km) / Ninove (140 km)
Zaterdag	17 april	Toerversie Amstel Gold Race, 65-100-150-260 km
Weekend	1-2 mei	Shimano Fietschallenge Race & ATB, Voerstreek
Weekend	8-9 mei	Start Giro d'Italia in Amsterdam, toertocht parcours
Donderdag	13 mei (Hemelvaart)	Steven Rooks Classic, Cycloportive, Voerstreek, start en finish NH Hotel Maastricht, 110-160 km
Zaterdag	15 mei	Waalse Pijl, Spa, Ardennen, 210 km
Zondag	23 mei	Tilff-Bastogne-Tilff, toertocht, Tilff, Ardennen 232km
Zaterdag	5 juni	Limburgs Mooiste, div. afst., Race & ATB, Heerlen
Zondag	6 juni	Paris-Roubaix, Compiègne, 255 km (incl. Jan Bultjes)
Zaterdag	12 juni	Les Trois Ballon, Vogezen,
Zaterdag	19 juni	Gran Fondo Eddy Merckx, cycloportive, Huy, 165 km
Zaterdag	19 juni	Gran Fondo Marco Pantani, Aprica, Italië, 175 km
Weekend	3-4 juli	Start Tour de France in Rotterdam
Zaterdag	3 juli	La Marmotte, cycloportive, Bourg d'Oisans, 174 km
Zondag	4 juli	Dolomieten Marathon, La Villa, 138 km
Zaterdag	7 aug.	Sean Kelly, Baraque Fraiture, Ardennen, 160 km
Zaterdag	14 aug.	Luik-Bastenaken-Luik (Le Champion), Luik, 235 km
Zaterdag	28 aug.	Velomediane Claude Criquelion, cycloportive, La Roche, Ardennen, 172 km
Zondag	5 sept.	La Charly Gaul, cycloportive, Echternach (Luxemburg), 150 km
Zondag	5 sept.	Ride for the Roses, Venlo
Weekend	18-19 sept.	Mergelheuvelland tweedaagse, Sint Geertruid, div. afst. Race & ATB

Zie voor het meest actuele overzicht de website fietsclub.ledigerf.nl .

Al fietsend door stad en land zie ik zo af en toe uit mijn ooghoeken iets opmerkelijks. In de eerste aflevering van deze nieuwe rubriek valt mijn oog op VERKEERSBORDEN. Joost van Waert

De fietser is vaak de 'neger' in het verkeer...

... maar gelukkig kan het ook anders!

De voorjaarsklassiekers komen er weer aan!

